

МОЛОДИЙ КОМУНАР

Орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

Рік видання XIII
№ 27 (1507).

ЧЕТВЕР, 2 березня, 1972 року

Ціна 2 коп.

В ОБКОМІ КП УКРАЇНИ

Днями в обласному комітеті КП України відбулася нарада перших секретарів міських і райкомів партії, голів виконкомів районних Рад депутатів трудящих, начальників районних управлінь сільського господарства і керівників ряду обласних організацій та установ.

Розглянуто питання підготовки і проведення весняних польових робіт, а також виробництва і заготівель продуктів тваринництва. З промовою виступив перший секретар обкому КП України М. М. Кобиляк.

В обговоренні питань виступили перші секретарі райкомів партії: Гайворонського — М. В. Гончар, Команіївського — В. Д. Бабій, Малопис-

ківського — В. В. Гуля, перший секретар Знаменського міському В. Г. Кузнецов, голови райвиконкомів: Бобринського — М. П. Рябогол, Голіванівського — Г. Є. Ігнат'єв, Кіровоградського — М. Д. Лисенко, Новоукраїнського — В. М. Петров, Петрівського — В. М. Глоба, начальник обласного управління сільського господарства В. С. Кай, другий секретар обкому КП України Д. П. Максименко, голова виконкому обласної Ради депутатів трудящих П. С. Кошевський.

У роботі наради взяли участь члени і кандидати в члени бюро обкому КП України.

ЗАПОРУКА ДАЛЬШИХ ПЕРЕМОГ

Механізатори нашої бригади усією душею прийняли Постанову ЦК КПРС «Про підготовку до 50-річчя утворення Союзу Радянських Соціалістичних Республік». Знаю це, вірю в це. Ми горді почувати себе членами великої і дружної родини народів-братів. У такій родині кожен зайнятий ділом, кожен вирішує важливу справу. Наша справа — спільна справа: п'ятирічка. Хліб — слава степу, і ми хочемо ростити хліб, щороку більше й більше зерна давати державі. Та щоб дешевше було зерно.

Нас зобов'язує до пошуку те, що ми — одні з ініціаторів дострокового виконання планів п'ятирічки і як ініціатори маємо явити зразок сумлінності і творчості.

Шукаємо резерви збільшення і здешевлення урожаю. Виявили, наприклад, що зберігання техніки під відкритим небом обходиться колгоспові десь у 4 тисячі карбованців щороку. Найкраще, звичайно, мати гаражі, але в першу чергу спорудимо майданчики.

Відчуваємо себе бійцями на трудовому фронті. Піввіковий ювілей Союзу РСР механізатори нашої бригади відзначають достойно.

Анатолій ХАРКАВНИЙ,
бригадир комсомольсько-молодіжної бригади
колгоспу імені Ульянова Ульяновського району.

НАПЕРЕДОДНІ

КОМСОМЛЬСЬКО-МОЛОДІЖНА СІЛА ЗА КЕРМО

ЗДАЄТЬСЯ, поле вбирає в себе сонячні промені. Декілька по-справжньому теплих весняних днів — і снігу як і не було. Лише на озимині ще де-не-де виблискують білі крижані плями та в лісосмузі видніються залишки снігових кучугур.

Коло лісосмуги «газик» зупиняється. За нею — тракторний стан. Тут трудиться комсомольсько-молодіжний колектив першої тракторної бригади.

— Хлопці, заждіть хвилинку, — гукає до членів комісії бригадир Василь Лузановський. — Рая приїхала.

І вже до секретаря комсомольської організації колгоспу Раїси Попової:

— Вчасно приїхали. Зараз розпочнемо перевірку готовності посівної техніки.

Добре потрудилися молоді механізатори під час ремонту сільськогосподарського інвентаря, машин. Ремонтували своїми силами, не вдаючись до послуг майстерень «Сільгосптехніки». З завданням упоралися достроково — ще в грудні. І нині, перевіряючи якість ремонту, члени комісії лишилися задоволені: на лінійці готовності стоїть вся посівна техніка — 11 сівалок, 185 борін, культиватори. Хлопці-ремонтники лише посміхаються, слухаючи слова подяки на свою адресу.

А бригадир вже доповідає комісії, секретарю комсомольської організації:

— Зараз приступили до ремонту комбайнів, жаток. Будь ласка, — він показує на «Херсонця» та два зернових комбайни. — Ось ці агрегати та більшість жаток вже відремонтовано...

Два роки підряд комсомольсько-молодіжна бригада Василя Лузановського вирощує високі врожаї зернових. Позаторік молоді хлібороби зібрали з кожного гектара в середньому по 45 центнерів зерна, торік — 52,3 центнера. Найкраще вродила озима пшениця — по 56,5 центнера зерна з кожного гектара. Цей показник — один з найвищих серед комсомольсько-молодіжних бригад Кіровоградщини.

Розповідаючи про роботу колективу, секретар парткому колгоспу Борис Ілліч Нудьга ці успіхи пояснив тим, що молоді механізатори працюють дружно, творчо.

— Площа бригадних земель чималенька — 1600 гектарів. Господарюють тут хлопці як досвідчені хлібороби.

— Багато залежить і від бригадира, — додає секретар комсомольської організації Рая Попова, — від його організаторського хисту, від уміння розставити на ділянках людей.

І дійсно. Комсомольцям Леоніду Комарову та Анатолію Олійнику добре вдає-

ться ремонт техніки. І сьогодні саме вони разом з досвідченим механізатором А. О. Компанійцем ремонтують зерновий комбайн. Трактористи Анатолій Жиниченко та Іван Лабунський минулого року на підживленні озимих виконували щодня по дві норми. Саме їм і доручено підживлювати посіви озимих. І хоч погода була несприятлива, виконати завдання було важко, обидва трактористи успішно впоралися з ним, піджививши за зміну 37 гектарів озимини.

Тож і не дивно, що бригада вирощує високі врожаї. Бо кожен механізатор у ній на своєму місці, кожен працює там, де принесе найбільше користі.

Успішно справляються молоді хлібороби з усіма роботами: вчасно відремонтували техніку, вивезли на поля добрива. А зараз закінчують підживлювати посіви. Думають і про те, що частину з них доведеться пересівати.

Василь Лузановський радиться з механізаторами, вислуховує кожного.

— Що говорити на нараді кукурудзоводів? Давайте поміркуємо разом.

І знову радяться механізатори, як виростити у другому році п'ятирічки при несприятливих погодних умовах вагомий врожай зернових.

На нараді кукурудзоводів Новомиргородщини мені знову довелося зустрітись з Василем Лузановським. Від імені хлопців своєї бригади він запевнив учасників наради, що і в нинішньому році молоді механізатори виростять не менш як по 50 центнерів зернових та по 350 центнерів цукрових буряків на кожному гектарі.

Ю. ЛІВАШНИКОВ,
спецкор «Молодого комунара»,
Колгосп «Жовтень»
Новомиргородського району.

На фото: вгорі Василь Лузановський — бригадир першої тракторної бригади. На підживлення озимих вийшли агрегати трактористів А. Жиниченка та І. Лабунського (праворуч).
Хлібороби оглядають посіви озимих (ліворуч).

Фото автора.

у ЦК ЛКСМУ

Старт естафети — 22 квітня

Секретаріат ЦК ЛКСМУ прийняв постанову «Про трудові естафети комсомольсько-молодіжних колективів промисловості, будов, транспорту, сфери обслуговування, колгоспів та радгоспів, присвячені 50-річчю утворення СРСР».

Комсомольці, вся молодь промислових підприємств, будов і транспорту, колгоспів та радгоспів, сфери обслуговування республіки, зазначається в постанові, активно включилися у соціалістичне змагання за гідну зустріч 50-річчя утворення СРСР.

На честь знаменної дати Секретаріат ЦК ЛКСМУ постановляє провести трудові естафети комсомольсько-молодіжних колективів підприємств чорної металургії, вугільної, хімічної, легкої і харчової промисловості, машинобудування, електронної, радіо- та електротехнічної промисловості, залізничного транспорту,

ударних комсомольських будов, колгоспів та радгоспів, сфери обслуговування — «50-річчю СРСР — трудові дарунки молоді України».

Трудові естафети стартують 22 квітня — у день народження В. І. Леніна, підсумки — в грудні.

Кращі комсомольсько-молодіжні колективи — учасники трудових естафет «50-річчю СРСР — трудові дарунки молоді України», за представленням обкомів комсомолу заносяться до Книги Пошани Української орденів Леніна, Червоного Прапора та Жовтої Революції республіканської комсомольської організації, нагороджуються Почесною грамотою ЦК ЛКСМУ.

Естафета комсомольсько-молодіжних колективів підприємств легкої, електротехнічної промисловості та сфери обслуговування перебуватиме на Кіровоградщині з 18 по 25 серпня, шахтарів — з 16 вересня по 2 жовтня, будівельників ударних комсомольських будов республіки — з 10 по 16 травня.

Молоді працівники сільського господарства області 23 листопада приймуть естафету від полтавчан і 30 листопада передадуть її одеситам.

В Новомиргородській СШ № 2 Понієрський загін ім. Марата Казеля 4-а класу посить звання правофлангового в змаганні за гідну зустріч 50-річчя Понієрської організації. Скрізь ділчата і хлопці встигають: перші і в зборі металолому, і в художній самодіяльності, і в навчанні. А зараз Понієри збирають цінний матеріал з історії своєї школи.

На фото: загонова вожата, учениця 10 класу Оля Постика прийшла до своїх підшефних, в новий матеріал до літопису.

Фото Ю. ЛІВАШНИКОВА.

НА УДАРНИХ КОМСОМОЛЬСЬКИХ

Однією з конкретних і дійових форм участі радянської молоді в господарському будівництві стали ударні комсомольські будови. Їхня біографія починалась з Волховбуду та Магнітки, Дніпрогесу і Комсомольська-на-Амурі.

«Ударна комсомольська» означає перш за все важливість об'єкту, що будується, для держави, високі ударні темпи його спорудження. Для молоді ударна будова — це також можливість безпосередньо брати участь в управлінні виробництвом більш активно, ніж деінде, чинити свій вплив на весь хід справ.

Сьогодні 135 найкрупніших новобудов дев'ятої п'ятирічки (в переважній більшості вони названі в Директивах XXIV з'їзду КПРС) оголошені Всесоюзними ударними комсомольськими. Понад 1500 об'єктів взяли «під опіку» республіканські, крайові, обласні, міські та районні комсомольські організації.

Юнаки і дівчата беруть участь, наприклад, в створенні в Західному Сибіру нової бази нафтової промисловості (в 1975 році тут буде добуватися вже 125 мільйонів тонн рідкого палива), нових промислових комплексів в районі Курської магнітної аномалії, будівництво крупних Братського та Красноярського алюмінієвих заводів. В 1972 році закінчиться спорудження Волзького автомобільного гіганта в місті Тольятті, стануть до ладу перші агрегати Усть-Ілімської ГЕС на Ангари, Приморської ДРЕС на Далекому Сході, Кольської атомної електростанції в Заполяр'ї, запрацює на повну силу високогірна Токтогульська ГЕС у Киргизії. І ці будови — ударні комсомольські.

Серед об'єктів, над якими взяли шефство комсомольці та молодь країни в дев'ятій п'ятирічці, також крупні газові родовища Оренбурга і Туркменії, будівництво надпотужного газопроводу «Сяньо-Піаночі», 700-кілометрової залізниці Тюмень — Сургут, Камського автомобільного заводу в Татарії,

який уже в 1974 році випустить перші потужні вантажні автомобілі.

Успішному виконанню державних планів будівництва, мобілізації юнаків та дівчат на ударну працю сприяє вміння комітетів ВЛКСМ, будов правильно знайти місце прикладення своїх сил, сконцентрувати увагу та зусилля молоді на вирішенні головних завдань виробництва. Ось, наприклад, Череповецький металургійний завод. Комсомол взяв шефство над його будівництвом 14 років тому. Завод вже дав метал, але як і раніше залишився Всесоюзною ударною

ШКОЛА ЖИТТЯ

комсомольською будовою: підприємство розширюється, вводяться нові об'єкти. За 11 місяців минулого року будівельники, серед яких переважно молодь, взяли в дію ще 39 об'єктів. Вартість їх будівництва знизилася майже на півтора мільйона карбованців.

В чому ж джерело цих успіхів? За ініціативою комітету ВЛКСМ в будівельних управліннях були створені громадські творчі групи НОП. До запровадження системи НОП комсомол залучив понад 300 молодих спеціалістів, передових робітників та бригадирів. Створено молодіжну раду, яка організовує навчання комсомольського активу, проводить традиційні громадські огляди запровадження планів наукової організації праці і т. д.

Кілька років тому в Тюменській області виникло перше в країні комсомольсько-молодіжне будів-

ельно-монтажне управління. В ньому не лише робітники, але і майже всі майстри, бригадири, начальники дільниць — молоді люди. Це управління тоді очолював молодий інженер Анатолій Мандриченко. Нині на базі управління виник комсомольсько-молодіжний трест «Північгазбуд», Анатолій — один з його керівників. Там, на тюменській землі, народився ще один комсомольсько-молодіжний трест «Тюменгазмонтаж», якому довірено впровадити в практику новий прогресивний метод будівництва на Півночі з використанням крупних блоків, що виготовляються на заводі.

Якою важливою життєвою школою стала ця ударна будова для молодих будівельників! Понад 45 тисяч чоловік набули тут професію, понад 10 тисяч юнаків та дівчат без відриву від виробництва закінчили школи, технікуми, інститути. Багато з них стали досвідченими командирами виробництва. Ось типова доля молодих людей. Олександр Мукоїд після інституту був призначений майстром. Потім очолював комсомольський штаб будови. Нині Мукоїд — заступник начальника будівництва, він нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Богдан Руль приїхав по комсомольській путівці. Працював слюсарем, заочно закінчив технікум, потім інститут. Нині інженер Руль — один з керівників управління механізації.

Леонід Бурлуцький на будові з шістьдесять другого року. Кілька років працював шофером, згодом йому довірили бригаду. Нещодавно комуністи автотранспортного управління обрали його своїм партійним секретарем. Леонід — студент-заочник вузу, нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

...Стартував другий рік дев'ятої п'ятирічки. Разом з своїми старшими товаришами сьогодні по-ударному трудяться на новобудовах 3 мільйони молодих будівельників. Їх девіз — «П'ятирічці — ударна праця, майстерність і пошук молодих!»

Сергій ЄГОРОВ,
відповідальний організатор
ЦК ВЛКСМ.

АПН.

Видавництва України — знаменний річниці

Понад 100 основних назв книг тиранено близько трьох мільйонів примірників, — таким буде добробот видавництва України до славного ювілею — 50 річчю утворення СРСР.

Важливе місце серед книг, присвячених знаменній даті, займають колективні монографії. У Політвидав України вийдуть праці «В. І. Ленін — натхненний друг народів СРСР», «Діяльність Комуністичної партії України по здійсненню ленінської національної політики», три томик «Вінок дружби». Вони розкажуть про вождя революції, як засновника Комуністичної партії і першої в світі Радянської держави, про торжество ленінської національної політики, виховання народу у дусі пролетарської солідарності та інтернаціоналізму. Багато уваги приділено поназові величезних успіхів в усіх галузях економіки, культури, у піднесенні матеріального добробуту трудящих, яких досягла Радянська Україна у братній сім'ї народів СРСР.

Видавництво художньої літератури «Дніпро» ознайомить українських читачів з кращими зразками поезії і прози письменників братніх народів. У популярних серіях «Джерела дружби», «Лауреат», альманаси «Сузір'я» представлені твори майстрів пера союзних і автономних республік, національних округів. Готується збірник «В сім'ї вольній, новій» куди увійдуть кращі оповідання, нарис, уривки з повістей і романів українських письменників, які звеличують непорушну дружбу народів Країни Рад.

Серед ювілейних видань, розрахованих на широкі кола читачів, — сувенірний комплект «Будови дружби», що складається з кількох брошур: «Україна — Росія», «Україна — Білорусія» тощо (видавництва «Будівельник»), фотоальбом «Братство», репродукції картин, плакати, листівки (видавництва «Мистецтво»).

Для наймолодших читачів у «Веселі» вийдуть 15 ілюстрованих книжок з розповідями про республіки нашої Вітчизни.

Є. ПАРИСЬКИЙ,
(РАТАУ).

П'ЯТИРІЧКА ДЕВ'ЯТОГО РІКА ДРУГИЙ

ДО
ЮВІЛЕЮ
ОРГАНІЗАЦІЇ

Черговий комсомольський суботник відбувся на заводі «Червона зірка». Активісти цехів і відділів, що взяли участь у суботнику, зібрали 37 тонн металолому.

Це вже п'ятий у цьому році суботник, організований молодими червонозорівцями на честь 50-річчя комсомольської організації заводу, який відзначатиметься 21 травня. До цієї дати вирішено було зібрати 200 тонн металолому, але виконання наміченого наближається до кінця, і комсомольці назвали нову цифру: 500 тонн.

В. ВАСИЛЕНКО.

м. Кіровоград.

СВІТАНКИ ЗУСТРІЧАЄМО В ДОРОЗІ

Коли в Кремлівському Палаці почав працювати XXIV з'їзд КПРС, день за днем ми уважно стежили за його роботою, вчитувалися у рядки Директив: захоплювався їх розмахом, хотів скоріше і собі прилучитися до практичного здійснення величезних трудових накреслень. Але рік тому ми, учні Дніпропетровського залізничного технікуму, ще слухали лекції, здавали заліки та екзамен.

І ось ми вже четвертокурсники. Це значить не просто учні, а учні-практиканти.

Ще на початку нового навчального року прийшли ми півторамісячну слюсарню практику і кожен з нас одержав третій розряд слюсара по ремонту електровазів. А нині у нас триває технологічна практика. Оскільки наш технікум готує спеціалістів не тільки для Придніпровської залізниці, а й для Одесько-Кишинівської, то багато з нас проходять практику у локомотивному депо станції Знамен'янка. Ми з успіхом витримали встановлені теоретичні іспити і працюємо зараз помічниками машиністів електровазів. Мастою тепер реальну можливість внести і свою частину праці у виконання завдань п'ятирічки.

Той, хто працює на залізниці, знає, наскільки складна і відповідальна справа — водити поїзд. Але, щоб по-справжньому зрозуміти всю красу і велич цієї професії, зрозуміти, яка вона цікава і романтична — треба це відчувати. Треба хоч раз посидіти за пультом керування електровазом, відчувати почуття гордості за вчасно проведений кількісний і якість поїзда з народногосподарськими вантажами. А ще треба пізнати насолоду зустрічі у дорозі світанків. Тоді ви полюбите цю професію, як полюбив її і мої товариші. Не зможемо без неї жити.

Сучасний транспорт — це високорозвинене, технічно оснащене господарство. Робота зі складними системами і приладами вимагає високої технічної грамотності і майстерності робітників. І це ми добре розуміємо. А тому намагаємося за час практики якнайкраще закріпити теорію, добре вивчити передові методи праці, технологію, експлуатацію та ремонт локомотивів. Переймаємо досвід роботи майстрів водіння великогазових поїздів, цікавимося творчістю раціоналізаторів і винахідників підприємства.

Щоб підняти продуктивність праці, кожний робітник повинен стати економістом на своєму робочому місці, вміти по-господарськи ставитися до народної власності. Ми наполегливо вивчаємо закони економіки соціалізму, основи економічної політики партії. З цікавістю відвідуємо також науково-технічні конференції. Знання допомагають в роботі, дозволяють нам краще бачити перспективи розвитку нашого підприємства і самі впливати на прискорення темпів технічного прогресу в депо.

Та ми — студенти. І працюючи в депо, не обмежуємо коло своїх інтересів. Займаємося також громадською роботою, відвідуємо спортивні секції, беремо участь у художній самодіяльності. Словом, повністю живемо життям нашого підприємства.

Пройде ще пір року. Захистивши дипломні проекти, я і мої товариші знову повернемося в депо — тепер уже техніками-електромеханіками.

С. СІБАРДИН,
помічник машиніста електроваза.

м. Знамен'янка.

Іноді й лінування позбавляється з приємністю. Це коли вкотре відвідують фізотерапевтичний кабінет Великої і їх там зустрічає медсестра Ульянівського району Люба відпускає лінувальні процедури, знаючи та серця, щирості своєї душі.

На фото: Люба ШПАК.

Фото І. БЕЗДІТНОГО.

ПЛАНЕТА МК

ПІДСУДНИЙ — АМЕРИКАНСЬКИЙ ІМПЕРІАЛІЗМ

Американський імперіалізм шукає нові приводи для продовження і розширення злочинної війни у В'єтнамі. Уряд США, відмічав «Нью-Йорк таймс», використовує захоплених у полон американських льотчиків у Північному В'єтнамі «як привід, щоб зберегти в Південному В'єтнамі «залишкові» сили». В свою чергу, ці «залишкові» сили та удавана турбота про безпеку американських солдатів будуть «служити приводом для продовження бомбардувань». Таким чином, згідно свідчення американської преси, програма пентагонських генералів на майбутнє визначена: повсюдне використання «повітряної міцї», активна участь «залишкових» сил в бойових діях і, отже, увічнення війни.

Очевидно, з цією метою «цивілізовані» вбивці в мундирах армії США уже зараз випробовують у В'єтнамі нові складні види зброї і серед них пристрої найточнішої автоматичної, що готуються, за словами французького шоттижневика «Ну-вель обсерватор», для застрашної війни. В цій «чистій» війні, дуже зручній для американського командування, не буде ні лейтенанта Коллі, ні наркотику, ні листів солдатів додому, ні дезертирства. Молоді американці не забруднять руки: адже противник для них буде не більше,

БОМБИ ТА ІЛЮЗІЇ

ніж зеленим мигтінням в катодній трубі радара. Спеціальні «запахотливі» і «теплочутливі» прилади передають інформацію про просування противника в «чорній ящик», він пересилає її електронними машинами, а ті з докладними розробками — літанам з бомбовим вантажем.

Така «електронна війна», на думку океанських спеціалістів, стане реальною роки через десять. Але й зараз, як заявив сенатор-демократ Дж. Макговерн, Індонезія «залишається військовою лабораторією Сполучених Штатів, де на беззахисних азійцях випробовується найновіша смертоносна техніка». Події останніх днів повністю підтвердили ці слова.

Обурення народів світу викликало використання американською воєнничою під час масованих нальотів на ДРВ бомб під кодовою назвою «Стрибок командос», про які відомо, що по своїй руйнівній силі вони поступаються лише силі ядерного вибуху.

Згідно зізнання пентагонських генералів, вони мають в своєму розпорядженні бомби більш шаленого малюнка, які здатні спустошити цілу квадратну милю території, і «хитроумними» бомбами, що знаходять людей в уривках. Але з їх допомогою намагаються поставити в'єтнамський народ на коліна — це знову ж не більше ніж ілюзія. Безперспективність позиції сили визнає ще п'ять років тому попередник Лейда — Макнамара. Вперто тримаючись своїх намірів вирішити в'єтнамське питання воєнним шляхом, Сполучені Штати зараз заходять лише далі в тупик.

В своєму безсиллі перед опором патріотів американська воєнничка вдається до найбільш варварських засобів і методів винищення населення. За даними Комітету, що викликають воєнні злочини імперіалістів США та їх лакеїв у Південному В'єтнамі, в 1971 році в результаті застосування інтервенції отруйних хімічних речовин отруїлися тисячі жителів. Тільки в Західному Намбо нараховується більше 30 тисяч чоловік, у яких уражений зір. Знищенню були піддані поля і сади на площі в 475 тисяч гектарів, мільйонів лісних масивів. День за днем бульдозери «прасують» рослинний покрив країни, що, на думку спеціалістів, в екологічному відношенні принесе ще більше шкоди, ніж застосування гербіцидів.

«Все вбивати, все руйнувати, все палити» — під таким лозунгом сайгонські карателі під керівництвом американських «радників» проводять операції по «умиротворенню». Населені пункти буквально стираються з лиця землі, а їх жителі зганяються в «стратегічні поселення», які мало чим відрізняються від концентраційних таборів. Так, наприклад, із 870 сіл провінції Куангчі і Тхатхьєн було знищено більше 400. Великі райони перетворені в мертву пустелю. В рамках пресловутої програми «Фенікс», розробленої ЦРУ США для фізичних розправ над південно-в'єтнамськими патріотами, були «оброблені» тисячі мирних жителів. Катування і вбивства, за свідченнями газети «Вашингтон пост», використовуються в ній як головний інструмент.

Нові злочини агресора — це ще одна демонстрація сили з позицій слабкості. Як показує хід подій, індонезійська авантюра США обертається для її натхненників лише ланцюгом тяжких воєнно-політичних поразок. Ні нарощування повитранної могутності, ні нові контингенті найманців, ні будь-які злуки не допоможуть американському імперіалізму довести своїх неоконіалістських цілей.

О. ТРОФИМОВА,
комментатор АПН.

Грубі посягання на суверенітет ДРВ

ХАНОЙ. (ТАРС). Грубі порушення американськими агресорами суверенітету та безпеки ДРВ зареєстровано в «Меморандумі про злочини адміністрації Ніксона». Авіація США завдала численних масованих ударів по населених районах ДРВ, гово-

риться в меморандумі. Тільки стратегічні бомбардувальники «В-52» за минулі роки в ході 840 «групових бомбометань» і «суцільних бомбометань» обрушили на общину Хюнглап і ряд районів провінції Куангбін близько 85500 тонн бомб.

ХАНОЙ. (ТАРС). Патріоти Південного В'єтнаму, які діють в дельті ріки Меконг, у 1971 році вивели з строю близько 25000 солдатів і офіцерів американо-сайгонських військ, збили й пошкодили 180 літаків і вертольотів, потопили близько 200 військових кораблів.

Патріоти Південного В'єтнаму міцно утримують ініціативу в своїх руках і продовжують громити

ПО ЗАСЛУГАХ

американських агресорів та їхніх поплічників. Так, південно-в'єтнамські партизани провінції Куангнгай за десять днів лютого атакували 14 ворожих позицій і розгромили кілька концтаборів в районах Бінхсон, Модик, Динфол, Нгіахнь, вбито, поранено і взято в полон понад 180 солдатів противника.

Комісія ДРВ у справах розслідування воєнних злочинів американського імперіалізму в Індонезії збрала численні документи та речові докази, що викривають злочинні дії воєнничих США проти Демократичної Республіки В'єтнаму. Ми відтворимо один з фотодокументів, представлених в розпорядження АПН офіційними органами ДРВ.

На знімку: немовля, якому від роду дев'ятнадцять днів, вбито під час бомбардування американською авіацією села в провінції Хайфон. Воно одержало чотири смертельні рани в голову від американської кулявої бомби, що розірвалася неподалік. Мати дитини була вбита під час цього ж бомбардування.

АПН.

АНДЖЕЛА ДЕВІС — ПОЧЕСНИЙ ГРОМАДЯНИН

РИМ. (Власкор АПН). Комунальна рада італійського міста Реджо — нель — Емілія прийняла рішення вважати Анджелу Девіс своїм почесним громадянином.

Жителі міста, нагородженого золотою медаллю за активну участь в антифашистському русі Опору, міста, багато громадян якого загинуло в боротьбі за свободу, цим рішенням ще раз продемонстрували свою солідарність з тими, хто бореться проти реакції та расизму.

Н. ГРАШИН.

В БОРОТБІ ЗА СВОБОДУ

Туніський щотижневик «Жен Африк» опублікував статтю про становище в Камбоджі. Пропонуємо увазі читачів цю публікацію з деякими скороченнями.

Біля Компонгтома чи Компонгчама, Кратьє чи Кепа — скрізь вони діють однаково. Солдати вистрибують з американського вертольота, оточують село, зганяють жителів і починають допит: «Чому ви не вступаєте в армію?» — «Я не можу залишити биків», — відповідає хто-небудь з селян. Негайно один із солдатів відправляється на пошуки биків. Знайшовши їх, він вбиває скотину автоматною чергою. «Тепер ти можеш воювати».

Після цього починається розправа і здириство. Солдати маріонеткових військ тягнуть все, що їм попадається на очі: мішки з рисом, одяг, домашнє начиння. По кишенях розсовуються навіть батарейки для електричних фонарів. Після погрому починається гвалтування, грабунки, розстріли. Таке обличчя війни у Камбоджі.

З моменту воєнного перевороту, здійсненого 18 березня 1970 року при співряллі таємних служб США, такі сцени відбуваються щоденно. Вже протягом двадцяти двох місяців земля в цій країні піддається «обробці» американськими бомбами. Бої спалахують навіть у передмістях Пномпеня.

ДОПОМОЖІТЬ ГОЛОДАЮЧИМ

Вже два роки голод вважається реальною загрозою для життя десятків тисяч жителів Сіетла (штат Вашингтон). Після звільнення в 1970 році робітників з авіаційних заводів «Бойнг» в місті виявилось 65 тисяч безробітних. До цього додалися труднощі на деревообробних фабриках. Нині в Сіетлі безробітні складають 12 процентів працездатного населення, тобто 75

тисяч чоловік. Вже два роки ці люди живуть фактично милостинею. Вони організували комітет під назвою «Сусід в нужді», члени якого стукають в кожний будинок, прохаючи допомоги продуктами чи грошима. Зібране розподіляється серед безробітних.

75 тисяч безробітних Сіетла — це лише мізерна доля від тих 5 мільйонів офіційно зареєстрованих безробітних, які існують сьогодні в США.

Г. БОРОВИК,
власкор АПН.

Нью-Йорк.

Власті визнають, що дисципліна у військах відсутня, тому вони оголосили про майбутню реорганізацію всієї армії. Сільська місцевість повністю контролюється патріотичними силами. Тут проживає 5 мільйонів чоловік із 7 мільйонів населення Камбоджі. 5 мільйонів, що прагнуть до миру, але які сьогодні стали біженцями.

Активну роль у визвольному русі кхмерів відіграють жінки. Часто вони борються зі зброєю в руках поруч зі своїми батьками, чоловіками та братами. Війна у Камбоджі ведеться у важких умовах: доводиться здійснювати тривалі переходи, вміти зникати до того, як над полем бою з'являться американські «фантоми». Знайти зброю не проблема. На чорному ринку в Пномпені можна дістати все — від простої рушпичі до джипа. Хіба що вертоліт тут поки що не можна купити. Південно-в'єтнамські солдати також продають на чорному ринку все, що можна. Адже вони вважають, що прибули в Камбоджу для власного збагачення.

Коли б не американці, ми б з маріонетковим режимом уперлися за три місяці, говорять біллі патріотичних сил. І додають: «Ми боремося за незалежність своєї батьківщини».

(АПН — «Жен Африк»).

ПОКАРАННЯ ПОНЕСЕ ПОТЕРПІЛИЙ

Оголошений перший судовий вирок з приводу відомих всьому світу подій Кенетському університеті 4 травня 1970 року. В цей день солдати Національної гвардії відкрили вогонь по мирній демонстрації студентів, що виступали проти вторгнення американських військ у Камбоджу. Солдати стріляли бойовими патронами, було вбито чотири чоловіки і поранено десятеро. Спеціальна комісія встановила, що солдатам ніщо не загрозувало і, що вони відкрили вогонь без будь-якої необхідності, можливо, навіть домовившись заздалегідь про розстріл студентів, здійснивши, таким чином, тяжкий злочин. Проте суд засудив Джеррі Ріупа до шести місяців в'язниці. Ріуп не стріляв. Він був учасником демонстрації.

Минулої неділі естафету Фестивалю самодіяльного мистецтва, присвяченого 50-річчю СРСР, підхопили народні митці колгоспу «Заповіт Леніна» Кіровоградського району.

На фото: (зліва) виступає вокальний ансамбль Березинської восьмирічної школи. Зліва направо: Зоя ШТУДЕНКО, Валентина ІВАНОВА, Ніна БОЛДАР, Оля СОКОЛОВА та Тетяна КАМЕНЕВА. Внизу — на сцені Будинку культури — студенти Кіровоградського педагогічного інституту: назавх Нуржан ТАНИРБЕРГЕНОВ, татарина Суфія КУДЛАХМЕДОВА, узбека Мар'ям ДЖУЛАЄВА, а також інструктор Кіровоградського району партії О. І. КУЗНЕЦОВ.

Фото А. ПЕЧЕНЮКА.

ЛЮДИ. ПОДІЇ. ЧАС

МИНУЛО 85 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ П. М. НЕСТЕРОВА (1887—1914) ВІДМОГО РОСІЙСЬКОГО ЛЬОТЧИКА.

ВІДВАГА В НЕБІ

...Мета молодого поручика Нестерова вступити в офіцерську повітроплавальну школу збулася. Курсант не відмовився від думки створити свою літальну машину, вільно, мов птах, маневруючи в повітрі, таку, що не боїться кривих. Він вважав, що літак може робити і «мертву петлю», як це роблять в цирку велосипедисти.

Його товаришам по школі ця думка здавалася чистою фантазією, але Нестеров не здавався. — В повітрі завжди опора, — говорив він. — І ви в цьому скоро самі переконаєтесь.

Закінчивши навчання, Нестеров приступив до служби військового льотчика в Києві. Тут він вже на практиці міг застосувати свої прийоми, почав освоювати віражі з кренами.

Переконавшись, що літак слушно виконує команди пілота, Нестеров вирішив зробити замкнену криву — «мертву петлю». Тепер його хвилюють питання, яким повинен бути її діаметр, щоб урівноважити літак, чи зможе він зробити петлю такого діаметра?

Нарешті Нестеров вирішує перетворити свій задум в життя. 27 серпня 1913 року він піднімає в повітря тільки-но одержаний із заводу моноплан з мотором «Іном» потужністю 70 кінських сил і робить «мертву петлю», яку потім авіатори назвали «петлею Нестерова».

Як тільки пілот приземлився, в редакцію однієї із столичних газет була послана телеграма: «Сьогодні в шість годин вечора військовий льотчик 3-ї авіаційної роти поручик Нестеров, в присутності офіцерів, пілотів, лікарів і сторонньої публіки, зробив на «Ньюпорті» на висоті 600 м мертву петлю, тобто описав повне коло у вертикальній площині, після чого опустився до ангарів».

Про подвиг Нестерова стало відомо і за кордоном. Спочатку одна з французьких газет надрукувала телеграму з Росії, потім — лист самого Нестерова, в якому він детально описував свій політ і навіть подав свою схему.

Через два дні за прикладом російського льотчика «мертву петлю» на спеціально підготовленому літаку «Блеріо» зробив французький авіатор Перу.

В травні 1914 року Перу демонстрував свою майстерність в Москві. Глядачі скандували:

— Перу!.. Перу!.. Перу!.. Але на одному із зібрань француз сказав своєму перекладачеві, щоб він зробив повідомлення. І перекладач звернувся до аудиторії:

— Пан Перу сказав, що він відважився на петлю, прочитавши в паризькій газеті «Матен» статтю про «петлю Нестерова». Він дякує за теплий прийом.

Грім оплесків здійнявся у переповненому залі...

Тоді ще далеко не всі розуміли, яке важливе практичне і теоретичне значення мають польоти Нестерова «по-пташиному». Виявляючи літальну маневреність літака, Нестеров доводив, що ці машини можуть бути в будь-якому положенні у повітрі.

Як відомо, російський льотчик зробив рекордні далекі перельоти Київ — Гатчина і Москва — Петербург. Він загинув у повітряному бою 8 вересня 1914 року, таранним ударом знищивши ворожого літака.

СПОРТ СПОРТ СПОРТ СПОРТ

Минулий рік кіровоградським стеновикам приніс немало перемог на республіканських і всесоюзних змаганнях. І ось новий сезон теж став урожайним.

Трибала особиста першість обрала ДСТ «Колос». І тут зрослу майстерність показав представник Кіровоградського гарнізону рядовий Сергій Лисогор, який не тільки виводив норматив майстра спорту СРСР, а й набагато перевищив республіканське досягнення в стрільбі на круглому стенді у вправі «до промаху», зайнявши перше місце у цій вправі. Але в загальному заліку перше місце дісталось майстру спорту СРСР Валерію Вільному. На траншейному стенді у вправі до промаху перше місце зайняв почесний майстер спорту Іван Вільний, а в комплексному за-

НА ВИЩУ СХОДИНКУ

ліку першим був його колега по роботі майстер спорту Микола Мановес. Серед юнаків на круглому стенді перше місце завоював першорядник Анатолій Савченко, на траншейному стенді син Миколи Мановес — Віктор.

А потім стеновики області зібралися на традиційні змагання, присвячені Дню Радянської Армії і Військово-Морського Флоту СРСР.

На урочистому відкритті цих змагань нандидату в майстри спорту слюсареві автобусного парку Миколі Виновському було вручено посвідчення і значок майстра спорту СРСР.

І на цих змаганнях перше місце на траншейному стенді зайняв Виновський — обрлада

УТМР (Українське товариство мисливців та рибалок); друге — Іван Вільний («Колос»); третє — Микола Мановес («Колос»).

На круглому стенді на найвищу сходинку підступу пошани став майстер спорту Валерій Вільний («Колос»). Другим був представник Олександрійської райради УТМР Володимир Лебедєв, який, до речі, перше виводив норматив першого розряду. Третє місце зайняв кіровоградський Микола Дикусар. Серед юнаків місце розподілилося так: перше місце — Анатолій Савченко — обрлада ДСТ «Колос»; друге — Василь Коваленко — обрлада УТМР; третє — Михайло Драч — обрлада УТМР.

В. ІВАНЧУК.

Редактор В. ПОГРІБНИЙ.

РЕКОРДИ ШТАНГІСТІВ

ЗАПОРІЖЖЯ, 29 лютого. (ГАТАУ). Львів'янин Георгій Новиков став рекорсменом України серед важкоатлетів у напівсередній ваговій категорії. Виступаючи на республіканській першості ДСТ «Спартак», він вижав штангу вагою 156 кілограмів, що на півкілограма перевищує попередній рекорд України, який належав Олександрові Галкіну з Донецька.

На запорізькому помості було встановлено також новий рекорд республіканської і центральної ради ДСТ «Спартак» для атлетів легкої ваги. Встановив його запорізький штангіст Вячеслав Ленцов, який показав у жимі результат 135 кілограмів. У сумі триборства В. Ленцов набрав 400 кілограмів.

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАДСЬКОЮ СУБОТОЮ, 4 БЕРЕЗНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.05 — Гімн України для всіх. (М). 9.30 — Новини. (М). 9.45 — Кольорове телебачення. Концерт. (М). 10.30 — Українське мольорове телебачення. Для дітей «Зимові казки». (К). 11.00 — Наша афіша. (К). 11.10 — Телеальманах «Братерство». (Чернівці). 11.45 — «Піонерський театр-50». (Кіровоград). 13.00 — Програма «Здоров'я». (М). 13.30 — Глас оркестру «Орбіта». (Харків). 14.10 — Кольорове телебачення. Мультифільм. (М). 14.30 — «Мін-

народна панорама». (М). 15.00 — Кольорове телебачення. «Музичні зустрічі». «Співає Ольга Воронець». (М). 15.30 — Проблеми удосконалення управління народним господарством на основі застосування економіко-математичних методів. (М). 16.30 — Кольорове телебачення. «У світі тварин». (М). 17.15 — «Пошук». (М). 18.00 — «Олівець-малюваль». (К). 18.30 — «На меридах». (К). 19.00 — Художній фільм «Чоловіче літо». (М). 20.30 — Кольорове телебачення. Чемпіонат світу з швидкісного бігу на ковзанах. (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — В ефірі — «Молодість». «Ану, хлопці!». (М). 23.45 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 17.55 — Наша афіша. (К). 18.00 — Новини. (М). 18.10 — Концерт. (М). 18.45 — «За нашими листами». (М). 19.00

— Телефільм «Незакінчена симфонія». (К). 20.35 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Художній фільм «Георгій Саакадзе». І серія. (К).

НЕДІЛЯ, 5 БЕРЕЗНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА, 9.05 — Ранкова гімнастика для дітей. (М). 9.15 — Новини. (М). 9.30 — Для школярів. «Будильники». (М). 10.00 — «Наука — сьогодні». (М). 11.00 — Всесоюзний фестиваль народної творчості. Литовська РСР. (М). 12.30 — Наша афіша. (К). 12.35 — Концерт (Ужгород). 13.00 — «Піонерський салют». (Ворошиловград). 13.30 — Художній фільм «Чотири танкісти і собака». 15 серія. (М). 14.25 — Мультифільм «Принцеса, яка все бачить». (К). 14.45 — «Подорож у п'ятирічку». (К). 15.05 — Кольорове телебачення. Мультифільм. (М). 15.15 — Для воїнів Радянської Армії і Флоту. (М). 15.45 —

Народний телеуніверситет. (М). 16.30 — Кольорове телебачення. «Клуб кінополювання». (М). 17.30 — «США: проблеми і політика». (М). 18.00 — Художній фільм «Чарівники». (К). 19.20 — Кольорове телебачення. Чемпіонат СРСР з хокею. ЦСКА — «Спартак». (М). 20.25 — «Спентр». (Львів). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Кінопанорама. (М). 23.05 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА, 16.30 — Футбол: «Теністський» (Івано-Франківськ) — «Динамо» (Київ). 18.15 — Телефільм «Товариш цирк». (К). 19.40 — Художній фільм «Георгій Саакадзе». 2 серія. (К). 20.50 — «На добраніч, діти». (К). 21.10 — С. Альошин. «Все залишається людям». Вистава Севастопольського театру ім. А. Луначарського. (К).

Наша адреса і телефони

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

БК 05050.

Індекс 61 197

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обкома ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Глінка, 2.

Зам. № 10641.

Тираж 56 000.

Кіровоградський обком ЛКСМУ і редакція газети «Молодий комунар» висловлюють співчуття першому секретареві Голованівського райкому комсомолу Русанові Світлані Іванівні за приводу передчасної смерті її матері

Устини Захарівни.

РЕКТОРАТ.